

fuld Ret, taler om indirekte Beskatning, er fremkaldt saa bestemt ved, at det er krævet herfra, at der ikke kunde være nogen Forventning om atter at faa et stort Sæt direkte Skatter igennem uden ogsaa at medtage indirekte Skatter allerede i dette Ting. Jeg var endda høflig nok i Gaar, da jeg indledede Forhandlingen herom, til kun at pege paa Landstinget, men efter at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har modsagt oven i Købet denne lille beskedne Omtale af hans Stilling, nemlig at han var enig med Landstinget i dets Stilling til Nødvendigheden af Takstlove, maa jeg dog have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse nogle faa Bemærkninger af Mindretallets (Venstres) Betænkning til Lovforslaget om Tillægsskat paa Indtægt og Formue, som jeg sikkert ikke tager fejl i at forudsætte, at det ærede Medlem fra Æbeltoft har skrevet, da vi sidst havde disse Skattelove til Behandling. Han siger som Ordfører for sit Parti for det første, at Partiet har søgt at bane Vej for en yderligere Forøgelse af Statens Indtægter, dels gennem en Forhøjelse af Statsbanetaksterne — de, som altsaa nu foreslaas —, dernæst ogsaa gennem en Forhøjelse af forskellige Afgifter paa Luksusforbruget; han tilføjer saa, at man ikke vil kunne blive staaende ved den Forhøjelse af Spiritusafgiften, som man i Mellemtiden har gennemført, og fortsætter: „og om vi end ikke anser det for hensigtsmæssigt nu at fremsætte Forslag, om hvilke der for Tiden ikke kan opnaas Enighed med Ministeren og et Flertal i dette Ting, vil vi dog vedblivende have vor Opmærksomhed henvendt paa denne Sag“. Under de Forhandlinger, der var forrige Gang med Hensyn til den direkte Skat, var der ingen Tvivl om, at det var sidste Gang, man kunde faa en direkte Skat igennem ublandet endogsaa i dette Ting. Jeg vil stærkere end forrige Gang, hvor jeg kun tog Landstinget frem, sige, at der psykologisk set ikke er den ringeste Tvivl om, at det denne Gang vilde være nødvendigt af Hensyn til Venstre at tage de direkte Skatter med.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Den Udtalelse, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) citerede, er dikteret af den samme Betragtning, som jeg saa ofte har fremsat her. Jeg anser det for nødvendigt, hvis man vil skaffe tilstrækkelige Midler til Veje, tidligere eller senere at gaa til en Luksusbeskatning. Det er denne Nødvendighed, som den højtærede Finansminister nu har bøjet sig for; men det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds ligesom andre skylder Beviset for, at vi skulde have villet nægte vort Samtykke til Indtægter, frembragte ad de direkte Skatters Vej, hvis den højtærede Finansminister ikke var kommet med Forslag om indirekte Skatter.

Fraenkel: Folkepartiets Ordfører (Wulff) er forhindret i at være til Stede og har derfor anmodet mig om at tage Ordet paa hans Vegne. Jeg skal fatte mig kort, der er ingen Anledning til at tale meget. Hvad jeg vil sige, drejer sig om vor Stilling til Behandlingen af disse Lovforslag. Paa den stilfærdige og saglige Maade, som er egen for det ærede Medlem, der var Ordfører for os, fremsatte han det naturlige og elementære Krav at faa Besked om Udgifterne, inden man gik til Bevilling af Indtægter. Deroverfor traadte den højtærede Finansminister op, og i Udtryk, som ikke kan vælges stærkere, hverken i Henseende til Personen eller i Henseende til Partiet, afviste han dette Krav. Nu vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke fra Parlamentarismens første Dage kender Kravet om, at man vilde raade over Bevillingerne, fordi de, der skal betale, ogsaa nok vil vide, hvad Pengene skal bruges til, og det er det ganske simple, som vi har forlangt. Vi har sagt, at vi stemmer imod disse Lovforslag, indtil vi faar en virkelig Finansplan, og indtil vi faar Klarhed over, hvad Pengene skal bruges til. Vi ved meget godt, at der skal bruges Penge i Tider som disse, men Pengene kan gaa den ene Vej, og de kan gaa den anden Vej, og det er os ikke ganske ligegyldigt, ad hvilken Vej de gaar. Det er dette ganske elementære Krav, som vi har stillet, og som gør, at den højtærede Finansminister løfter sig til den Højde, han var oppe paa i Gaar ved Be-